

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคมหาชน

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคมหาชน ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๔/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคมหาชน ดังนี้

นโยบายพรรคมหาชน

พ.ศ. ๒๕๕๐

คำประกาศเจตนารมณ์

สถานการณ์โลกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ได้สร้างผลกระทบอย่างรุนแรงกับสังคมไทยอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน นับแต่วิกฤตการณ์ด้านพลังงาน โดยเฉพาะราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนยุคสมัยแห่งการใช้พลังงานน้ำมันราคาถูกได้จากโลกและสังคมไทยไปอย่างสิ้นเชิง ส่งผลกระทบให้เศรษฐกิจของโลกและไทยชะงักงัน ซ้ำเติมด้วยปัญหาโรคระบาดในคนและสัตว์ ทั้งโรคซาร์และไข้หวัดนกที่ขยายตัวไปทุกภูมิภาคของโลก ภัยคุกคามจากการก่อการร้ายในทุกรูปแบบที่กระจายตัวไปยังทุกแห่ง อีกทั้งภัยจากธรรมชาติ ทำให้ประเทศไทยต้องปรับตัวเพื่อให้รอดพ้นจากผลกระทบดังกล่าว

ขณะเดียวกันประเทศไทยเองก็ยังคงเผชิญกับปัญหานานัปการของภายในประเทศ อาทิ ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด การส่งออกชะงักงัน ความตกต่ำของตลาดทุนในประเทศ ปัญหาหนี้สินในภาคครัวเรือน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาทางสังคมในทุกมิติ ทวีความรุนแรงขึ้น ปัญหาการปฏิรูปการเมืองที่ยังไม่บรรลุผล ก่อให้เกิดการบิดเบือนในการใช้รัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระต่าง ๆ ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ การผูกขาดในทางการเมืองและทางธุรกิจ มีการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ

แต่กระบวนทัศน์ทางด้านความคิดที่เข้าใจถึงแก่นแท้ของปัญหาเท่านั้น ที่จะช่วยขับเคลื่อนประเทศไทยของเราให้ก้าวข้ามพ้นวิกฤตและผ่านผลกระทบที่กำลังถาโถมเข้าสู่ประเทศไทยได้อย่างภูมิใจ

การบริหารและการจัดการประเทศชาติที่ผ่านมา ไม่สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศชาติและประชาชนได้อย่างที่หลายฝ่ายคาดหวัง จนพี่น้องประชาชนต่างเบื่อหน่ายและสิ้นศรัทธาต่อระบบพรรคการเมือง สร้างเจตนคติที่ไม่ดีซึ่งกัดกร่อนสังคมไทยให้เกิดความแตกแยกแบ่งฝ่าย แต่ด้วยเอกลักษณ์ของสังคมไทยที่ยึดมั่นในสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันครอบครัว ชุมชน และความรักในอิสราภาพ จึงทำให้สังคมไทยได้แสวงหาทางออกได้อย่างลงตัวตลอดมา พรรคฯ ภูมิใจเห็นว่าวิถีไทยนี้ เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างสันติและยั่งยืนสืบไป

พรรคได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อจะนำเอาพลังแผ่นดินที่มีอยู่ในสังคมไทยมาบูรณาการเพื่อระดมความคิด เร่งรังสรรค์แนวทางการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติและประชาชนอย่างเป็นรูปธรรมและเป็นจริงได้ ควบคู่กับการสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่โดยไม่เดินตามวิถีเดิมซึ่งดำเนินกิจกรรมทางการเมืองที่ไม่สร้างสรรค์ มุ่งแต่การเผชิญหน้า การทำทนาย และการโจมตีกันอย่างขาดสติ นำประเทศชาติและสถาบันมาเป็นเครื่องมือทำลายล้างกัน ซึ่งนับวันจะยิ่งทำให้ประเทศชาติถดถอย จมดิ่งในหุบเหวแห่งวิกฤต จนยากที่จะเยียวยาให้กลับคืนได้ หากปล่อยให้ดำเนินไปตามยถากรรมอย่างที่เป็นอย่างต่อไป นอกจากประเทศชาติจะต้องเผชิญหน้ากับการทำทนายที่ต่อแหลมต่อการล่มสลายแล้ว พี่น้องประชาชนทุกหมู่เหล่าก็ต้องเผชิญหน้ากับความยากลำบากที่เลวร้ายอย่างสุดคะเน หากไม่มีการแก้ไขอย่างถูกต้องและถูกวิธี

พรรคจึงเชื่อมั่นว่าหากคนไทยร่วมกันผนึกกำลังด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การหันหน้าเข้าหากัน ลดการเผชิญหน้าและการทำทนายลงอย่างมีสติ จะทำให้สังคมไทยมีพลังโดยใช้แนวคิดของนโยบายใหม่ที่มุ่งพัฒนาชาติอย่างถูกวิธี ประยุกต์กับพื้นฐานแห่งความรู้ สติปัญญา ตลอดจนทักษะที่เข้าถึงรากเหง้าแห่งปัญหาและการทันต่อสถานการณ์โลก จะช่วยสร้างสังคมไทยและประเทศไทยของเราให้ก้าวพ้นวิกฤต มีความเจริญรุ่งเรืองอย่างเข้มแข็งมั่นคง จนสามารถปรับเปลี่ยนองคาพยพทุกส่วนของสังคมไทยให้สมดุลและยั่งยืน

พรรคจึงเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและฟื้นฟูประเทศ ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

๑. ยึดมั่นและดำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ โดยการยกฐานะการปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับให้เป็นนิติบุคคล

๓. ส่งเสริมให้มีการรับและเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง ในวิถีที่เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสารข้อมูลอันเป็นจริง ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขความบกพร่องในสังคม และช่วยพัฒนาประเทศตามแนวทางของระบอบประชาธิปไตย สามารถตรวจสอบและควบคุมการทำงานของราชการและฝ่ายบริหาร รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเอกชน

๕. ปฏิรูประบบราชการและดำเนินการป้องกันปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงอย่างเด็ดขาดและจริงจัง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสร้างระบบการตรวจสอบพนักงานของรัฐทุกระดับอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมด้วยอย่างเป็นรูปธรรม

๖. ปรับปรุงและส่งเสริมกลไกการทำงานของระบบรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา เพื่อเสริมสร้างความพร้อมด้านข้อมูลแก่สมาชิกรัฐสภาและประชาชน

๗. ส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง โดยให้มีการเลือกตั้งผู้บริหารในทุกระดับให้ท้องถิ่นมีอำนาจตัดสินใจและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตามโครงการที่จะกำหนดโดยท้องถิ่นเอง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในแต่ละท้องถิ่น

๘. เร่งรัดแก้ไขกฎหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น และปรับปรุงเงินอุดหนุนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ตลอดจนเพิ่มความพร้อมให้หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น และให้มีการจัดแบ่งรายได้ที่เหมาะสม

๙. ปรับปรุงกฎหมายเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน รวมถึงกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ

๑๐. พัฒนาระบบด้านวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพื่อให้การใช้สื่อเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคม ชุมชน และต่อประชาชนอย่างแท้จริง

๑๑. สนับสนุนให้ประชาชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมือง และในการตัดสินใจประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรของชาติ

๑๒. ปรับปรุงกฎระเบียบและกฎหมายที่ล้าสมัยให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน โดยยึดถือปรัชญา ภูมิปัญญาไทย และมุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๓. ลดขั้นตอนการทำงานของระบบราชการ เพื่อความรวดเร็ว และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการทำงาน

๒. นโยบายด้านการเกษตรและป่าไม้

๑. ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตทางการเกษตร โดยสนับสนุนให้เกษตรกรเปลี่ยนจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่มีปัญหาด้านการตลาดมาปลูกพืชเศรษฐกิจผสมผสานที่หาตลาดได้ง่าย ราคาดี เหมาะสมกับพื้นที่ และมีกระบวนการผลิตที่สอดคล้องกับศักยภาพและทรัพยากรในท้องถิ่น และลดการใช้สารเคมีที่มีพิษภัยต่อสุขภาพของประชาชนทุกรูปแบบ

๒. ส่งเสริมและริเริ่มให้เกษตรกรทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่เพื่อการช่วยเหลือตนเอง โดยจัดหน่วยงานลงไปให้ความรู้และช่วยเหลือแก่เกษตรกร เช่น โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๓. พัฒนาและจัดสรรระบบชลประทานให้สามารถส่งน้ำเข้าไปยังสวนไร่นาของเกษตรกรอย่างเป็นธรรมและเพียงพอต่อการประกอบอาชีพ ทั้งโดยการให้การสนับสนุนจากส่วนกลางหรือจากในท้องถิ่นเอง โดยเน้นการจัดการน้ำอย่างประหยัด

๔. จัดงบประมาณอุดหนุน เพื่อสามารถกำหนดให้เกษตรกรขายสินค้าได้ในราคาที่เหมาะสม มีการประกันราคาขั้นต่ำ และจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้ได้ในราคาที่เป็นธรรม หรือใช้มาตรการอื่นใด นับแต่ระดับท้องถิ่น ที่จะปกป้องราคาของสินค้าเกษตรได้อย่างถาวร

๕. แก้ไขปัญหาและปลดปล่อยหนี้สินเกษตรกร หรือพักการชำระหนี้ไว้ชั่วคราว ตลอดจนสนับสนุนแนวทางกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาการเกษตร

๖. ส่งเสริมให้จัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมการเกษตร ตลอดจนการส่งเสริมให้เอกชนลงทุนในด้านการเกษตรออกไปสู่ชนบท เช่น โรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงสีชุมชน โรงปุ๋ยชุมชน

๗. ส่งเสริมและพัฒนาให้มีระบบสหกรณ์การเกษตรมีความเข้มแข็ง ให้มีการจัดการแบบธรรมาภิบาลและจัดการเชิงธุรกิจ

๘. จัดตั้งตลาดกลางเกษตรระดับอำเภอ จังหวัด และภาค ให้มีบุคลากรและหน่วยราชการรับผิดชอบ ดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย

๕. ปรับปรุงบทบาทของ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำกัด เพื่อให้ใช้เป็นสถาบันที่ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนภาคการเกษตรและการพัฒนาชนบทอย่างแท้จริง โดยการให้สินเชื่อเพื่อการเกษตร และให้มีดอกเบียผ่อนปรน

๑๐. ดำเนินการปฏิรูปที่ดินอย่างเร่งด่วนและจริงจัง เพื่อให้เกษตรกรที่ทำการเกษตรอย่างแท้จริง มีที่ดินเป็นของตนเอง

๑๑. การพิทักษ์รักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยการอนุรักษ์และปลูกป่าทดแทน ตลอดจนการอนุรักษ์สัตว์ป่า สัตว์น้ำ ให้สอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และทั่วถึง

๑๒. สนับสนุนโครงการปลูกป่าไม้โตเร็วในเขตพื้นที่ที่ปริมาณน้ำฝนตกน้อย เพื่อนำไม้โตเร็วไปเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกำลังกระแสไฟฟ้า และส่งเสริมพื้นที่ที่มีปริมาณน้ำฝนตกมาก ปลูกยางหรือปลูกปาล์มน้ำมัน

๑๓. ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ ๗ ประเภท ได้แก่ โค (โคเนื้อ โคขุน โคนม) กระบือ ไก่ สุntax แมว นก (นกเขา นกกรงหัวจุก) ปลา โดยการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการประกวดพันธุ์สัตว์เพื่อการพัฒนาพันธุ์ ส่งเสริมให้มีตลาดกลางค้าสัตว์เลี้ยงปรับปรุงแก้ไขปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการส่งออกให้สะดวก

๑๔. เร่งรัดให้กรมที่ดินจัดการปฏิรูปการบริหารจัดการ พัฒนาระบบข้อมูลที่ดิน ทะเบียนที่ดิน และใช้แผนที่ที่ดินมาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ให้นำระบบคอมพิวเตอร์ โดยมีพื้นฐานการจัดรังวัดมาตรฐานเดียวกับระบบ GPS เพื่อเป็นข้อมูลบริหารจัดการทรัพยากรดินและที่ดินของชาติเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๑๕. เร่งรัดการออกเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน ประชาชนได้รับประโยชน์ โดยการเพิ่มงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ตลอดจนทั้งการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนให้ความร่วมมือ และให้องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นร่วมเป็นเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการออกโฉนดที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน

๑๖. ดำเนินการจำแนกที่ดิน พื้นที่สงวนหวงห้าม และพื้นที่ทำประโยชน์ เป็นที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ที่ดินสาธารณประโยชน์ของกรมที่ดิน ให้ผู้ถือครองที่ดินที่เข้าไปอยู่อย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีสิทธิครอบครองที่ดินอย่างถูกต้องกฎหมาย และให้เป็นไปตามข้อเท็จจริง

๑๗. ส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิต การบำรุงดิน การใช้ปุ๋ยเคมีชีวภาพ การจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร การป้องกันน้ำท่วม

๓. นโยบายเศรษฐกิจ

๑. ปฏิรูประบบเศรษฐกิจให้มีความเป็นธรรมมากขึ้น ขจัดระบบการครอบงำ และลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและมีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

๒. จัดมาตรการเร่งด่วนเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพการเงินและการคลังทั้งระบบ และจัดให้มีหน่วยงาน โดยตรงเพื่อตรวจสอบเสถียรภาพการเงินและการคลังสาธารณะของประเทศอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

๓. ปรับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี และแก้ไขกฎหมายการคลัง ภาษีอากร ให้สนองตอบในรูปการจัดเก็บภาษีของแต่ละบุคคล แต่ละองค์กร สร้างความเป็นธรรมและแรงจูงใจให้เสียภาษีในเขตการค้า แต่มีฐานการจัดเก็บกว้างขวางขึ้น

๔. จัดพัฒนาแก้ไขระบบการคลังและงบประมาณให้มีระบบประมวลผลเป็นปัจจุบันตลอดเวลา เกิดข้อมูลสำคัญที่ทันสมัย สามารถประมวลผลได้ทันการณ์

๕. ทบทวนการจัดทำงบประมาณให้เป็นระบบ มีแนวยุทธศาสตร์และกลยุทธ์เกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ลดรายจ่ายให้เกิดผลประโยชน์ต่อส่วนร่วมของประเทศ

๖. จัดทุนสำรองของประเทศให้มีคุณภาพมั่นคง และบริหารความเสี่ยงในการถือครองเงินและสินทรัพย์ต่างประเทศ ปรับกลไกของการเงินการคลังให้สนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงต่อภาวะผันผวนทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศ

๗. สนับสนุนให้มีมาตรการลดความเหลื่อมล้ำของรายได้ โดยมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม

๘. ปรับปรุงวิธีการงบประมาณให้สนองตอบต่อยุทธศาสตร์และเป้าหมายที่กำหนด ในด้านการกระตุ้นเศรษฐกิจ การปรับสมรรถภาพ การแข่งขันของประเทศ มีการจัดสรรงบประมาณของหน่วยงานต่าง ๆ ให้เสริมกัน สามารถบรรลุตามจุดประสงค์ตามกรอบที่วางไว้

๙. ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคเพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และพอเพียง มีการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและพลังงาน เน้นความรู้ความสามารถในการแข่งขัน และการหารายได้เข้าประเทศ

๑๐. ให้บูรณาการหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อเพิ่มผลผลิตและขยายตลาด แสวงหาโอกาสการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ

๑๑. ให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาหนี้สินนอกระบบ ด้วยการกระจายการลงทุน และการกระจายความเจริญไปสู่ส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นให้มากขึ้น รวมทั้งสร้างโอกาสให้แก่ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมทั้งในเมืองและชนบท

๑๒. ผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ให้กับประชาชนในทุกระดับ โดยใช้ศักยภาพของชุมชนในระดับฐานราก ตั้งแต่การผลิตถึงการบริโภค เชื่อมโยงในระดับครอบครัว วิสาหกิจชุมชน ถึงระดับประเทศ

๑๓. ส่งเสริมการลงทุนทั้งจากภายในและนอกประเทศ ในภาคการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ การบริหาร และการเกษตร อย่างต่อเนื่อง โดยมาตรการการสนับสนุนจากรัฐและองค์กรของรัฐ

๑๔. แก้ไขปัญหาของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ด้วยการส่งเสริมสภาพคล่องผ่านระบบการเงิน และจำกัดการขยายตัวที่ขาดอุปสงค์ที่จริงจั่งอย่างเข้มงวด

๑๕. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างความเจริญในภูมิภาค การคมนาคม อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการลงทุน การพาณิชย์ และการบริการ เพื่อให้เกิดการจ้างงานในภูมิภาคให้มากที่สุด สนับสนุนโครงการกระจายเม็ดเงิน โครงการพัฒนาหมู่บ้าน และพัฒนากองทุนหมู่บ้าน ให้เป็นธนาคารชุมชน

๑๖. เพิ่มอัตราการออมเงินภายในประเทศ โดยสนับสนุนการออมแบบผูกพันระยะยาวในระบบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการและลูกจ้างของราชการ กองทุนประกันสังคม และในระบบการเงินทั่วไป

๑๗. ส่งเสริมสนับสนุนระบบสหกรณ์และการจัดตั้งธนาคารชุมชนที่ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการเอง เพื่อการจัดให้มีสินเชื่อระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว แก่เกษตรกรในท้องถิ่น

๔. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

๑. ปรับปรุงโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพ สามารถผลิตและส่งออกด้วยสินค้าที่มีคุณภาพและต้นทุนต่ำ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับตลาดโลกได้

๒. สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดย่อมและอุตสาหกรรมครัวเรือนกระจายไปสู่ชนบท และสร้างอาชีพให้แก่ผู้ประกอบการใหม่

๓. กำหนดสิ่งจูงใจ ขจัดมาตรการและข้อยุ่งยากต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมของคนไทยเสียเปรียบ

๔. ดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน เพื่อช่วยให้ประเทศไทยสามารถผลิตอุตสาหกรรมหลักเพื่อการส่งออกและการทดแทนการนำเข้า

๕. พัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศให้ทันสมัยอย่างจริงจัง พร้อมทั้งจะรับการถ่ายทอด ในขณะเดียวกัน จะส่งเสริมสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพสังคมการเกษตร และสถานะความต้องการของประเทศเป็นหลักใหญ่

๕. นโยบายด้านการพาณิชย์

๑. ควบคุมราคาสินค้าที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของประชาชนส่วนใหญ่ให้อยู่ระดับที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๒. ขจัดการผูกขาดตัดตอนและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจให้ได้ผลอย่างจริงจัง เพื่อให้กลไกของระบบการค้าเสรีได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่ของประเทศ

๓. ส่งเสริมสนับสนุนให้ธุรกิจขนาดเล็กลงและวิสาหกิจชุมชนมีการพัฒนาจนมีขีดความสามารถรวมตัวเข้าเป็นรูปสหกรณ์

๔. ดูแลและแสวงหาช่องทางตลาดให้กับสินค้าและสินค้าเกษตรของไทยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

๕. สร้างระบบข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทุกระดับสามารถรับรู้ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว เพื่อประโยชน์ต่อธุรกิจและการพาณิชย์ในระดับต่าง ๆ นับแต่เมืองใหญ่จนถึงชนบท

๖. นโยบายด้านการศึกษา

๑. ขยายการศึกษาภาคบังคับเป็นสิบห้าปี โดยรัฐเป็นผู้ให้บริการจัดสถานศึกษาอย่างเพียงพอ มีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกันทุกท้องถิ่น

๒. ดำเนินการให้การศึกษาด้านจริยธรรมแก่ประชาชนให้เป็นพลเมืองดี รักท้องถิ่น โดยบูรณาการหลักสูตรท้องถิ่นให้มีความสมบูรณ์

๓. จัดการศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรมไทย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมของไทย โดยเฉพาะในท้องถิ่นของตน

๔. ส่งเสริมการศึกษานอกระบบโรงเรียน การศึกษาวิชาชีพในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยการกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

๕. ตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาแก่ผู้เรียนจากครอบครัวที่มีรายได้น้อยปานกลางลงไปให้ผู้ขี้มีโดยไม่เสียดอกเบี้ยระหว่างเรียน และจัดให้เงินกู้ยืมเรียนกับนักศึกษาที่เรียนต่อระดับ ปวช. ปวส. และอุดมศึกษา ผูกพันอาชีพที่ขาดแคลน และผูกพันกับรายได้ในอนาคต โดยดำเนินการในลักษณะผ่อนปรน

๖. จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาในทุกจังหวัด โดยให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการบริหารและการจัดการ

๗. จัดการยกมาตรฐานวิชาชีพครู สนับสนุนส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความก้าวหน้าในอาชีพ และแก้ปัญหาหนี้สินครู โดยการจัดตั้งองค์กรเพื่อรับผิดชอบ และจัดสวัสดิการของครูโดยเฉพาะ

๘. ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรม อันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย ทั้งด้านวัตถุและประเพณีนิยม

๙. นโยบายด้านสังคมและวัฒนธรรม

๑. ให้การประกันสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสเพื่อให้สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม

๒. จัดให้มีที่อยู่อาศัยอย่างเพียงพอ เหมาะสม และในราคาที่ถูกลง สำหรับผู้มีรายได้น้อย

๓. ให้หลักประกันในการครองชีพแก่ประชาชนผู้ยากจนและผู้ว่างงาน

๔. ให้การสงเคราะห์และสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ เด็กไร้ที่พึ่ง คนตาบอด ผู้พิการ ทูพพลภาพ ทหารผ่านศึก และผู้ไม่สามารถช่วยตนเองได้

๕. อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การป้องกันและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมและมีบทบาทอย่างจริงจัง

๖. ขจัดแหล่งอบายมุข สิ่งชั่วร้าย และการละเมิดศีลธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการปราบปรามอย่างเข้มงวด บังคับใช้กฎหมายในการลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้ายาเสพติด อย่างรุนแรง

๗. มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันหลักของสังคมทุกสถาบัน นับแต่สถาบันศาสนา ไปจนถึงสถาบันครอบครัว สถาบันเด็กและเยาวชน

๘. ส่งเสริมและเผยแพร่งานทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี อันแสดงถึงควมมีคุณค่าของชาติ และค่านิยมอันดีงามของไทย

๙. พัฒนาส่งเสริมเงินทุนหมุนเวียนให้แก่กลุ่มสตรี ให้มีความรู้ ความสามารถ และมีบทบาทในสังคม

๑๐. เร่งเสริมสร้างสถาบันครอบครัวให้มีความมั่นคงเข้มแข็งทางคุณธรรม จริยธรรม สร้างค่านิยมครอบครัวให้อบอุ่นผ่านบทบาทหญิงชาย เชื่อมโยงบทบาทสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันการศาสนาเข้าด้วยกัน โดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง

๑๑. ดูแลส่งเสริมให้พื้นที่พัฒนาผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาพิเศษให้ได้รับการศึกษา การพัฒนาฝีมือแรงงาน และฝึกอบรมอาชีพ สามารถพึ่งตนเองให้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี เท่าเทียมกันในทางเศรษฐกิจสังคมอย่างยั่งยืน

๑๒. สนับสนุนให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อดูแลคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส

๑๓. ขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในการมีส่วนร่วมการพัฒนา ส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียมกัน ในด้านการศึกษา สักส่วนรายได้หญิงต่อชายในการจ้างงาน ปกป้องคุ้มครองสตรีที่ตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ เพื่อป้องกันการทำแท้ง การทอดทิ้งเด็ก ด้วยวิธีที่เหมาะสม โดยไม่ปล่อยให้เป็นความทุกข์ยากและเป็นภาระของสตรีแต่เพียงผู้เดียว

๑๔. ส่งเสริมให้เกิดการฝึกอบรมและการเพิ่มพูนทักษะพัฒนาฝีมือแรงงานที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพสตรี เยาวชนในชนบท โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการพัฒนาศักยภาพ และความเหมาะสมของสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน

๘. นโยบายด้านสาธารณสุข

๑. ปรับปรุงโรงพยาบาล สถานีนอนามัย ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการรักษาพยาบาล และการบริการแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและทั่วถึง

๒. เร่งผลิตแพทย์หรือบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เพียงพอแก่การบริการประชาชนในชนบท ตามอัตราส่วนของประชากรในประเทศ

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกัน การดูแลสุขภาพ และรักษาพยาบาลเบื้องต้น โดยการเปิดอบรมวิธีการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนในชนบท

๔. จัดรายได้ สวัสดิการ และยกระดับวิทยฐานะ ให้แพทย์ พยาบาล หรือนุคลากรด้านสาธารณสุขอื่น ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชุมชนที่ห่างไกลทุรกันดารหรือในชนบท เพื่อได้มีขวัญและกำลังใจที่จะตั้งใจทำงานในการบริการประชาชน

๕. เพิ่มขีดความสามารถและปรับปรุงระบบการจัดการและบริการของสถานบริการสาธารณสุขในระดับท้องถิ่น เช่น สถานีอนามัย โรงพยาบาลตำบล ทั้งในด้านอัตรากำลัง เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์และสาธารณสุข เวชภัณฑ์ และระบบการรักษาพยาบาลทางไกลผ่านดาวเทียม

๘. นโยบายด้านการต่างประเทศ

๑. ยึดถือนโยบายต่างประเทศที่เป็นกลางและอิสระ ยึดมั่นในเอกราช อธิปไตย สักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของชาติ เป็นหลัก

๒. สร้างมิตรภาพและความร่วมมือกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้าน บนหลักการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน

๓. ไม่แทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นใด

๔. ยึดมั่นในนโยบายพึ่งตนเอง ถ้าจำเป็นต้องรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ก็จะต้องไม่มีพันธะและข้อผูกพันใด

๕. ผลักดันให้ประเทศไทยมีบทบาทมากขึ้นในเวทีโลก ทั้งด้านการเมืองและความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับไทย

๖. สนับสนุนให้มีการตกลงหรือเจรจาทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยในการค้า การลงทุน และด้านอื่น ๆ

๑๐. นโยบายด้านการทหารและการป้องกันประเทศชาติ

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันประเทศโดยการใช้การทูตนำการทหาร และจะใช้กำลังทหาร เพื่อป้องกันประเทศตามความจำเป็น

๒. สนับสนุนให้กองทัพช่วยพัฒนาประเทศ โดยการจัดให้มีการฝึกอาชีพและช่วยเหลือประชาชน ในยามวิกฤต เพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างกลไกความเข้มแข็งของภาครัฐ และความสมานฉันท์ในพื้นที่

๓. สนับสนุนให้กองทัพมีความทันสมัยและมีความสามารถในการปฏิบัติการกิจป้องกันประเทศ และเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชน

๔. ให้กองทัพมีบทบาทในการร่วมมือกับหน่วยราชการอื่นในการบริหารประเทศ

๑๑. นโยบายด้านแรงงาน

๑. สร้างงานให้มีปริมาณเพียงพอ เพื่อการแก้ปัญหาว่างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในต่างจังหวัด และชนบท การสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขนาดย่อม เพื่อลดการเดินทางเข้ามาทำงานในเมืองหลวง และการจัดตั้งธนาคารแรงงาน

๒. พัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อยกระดับแรงงานไร้ฝีมือ และส่งเสริมให้มีการศึกษาสำหรับผู้ไร้แรงงาน

๓. เข้มงวดเรื่องมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชนและผู้ปฏิบัติงานในโรงงานให้แข่งขันกับสากลได้

๔. กำหนดมาตรฐานการใช้แรงงานคนกับเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพสมดุลและเหมาะสม

๕. กำหนดค่าแรงงานขั้นต่ำให้มีอัตราเดียวกันทั่วประเทศ และจัดสวัสดิการแรงงานให้สอดคล้องกับความสามารถและค่าครองชีพซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเป็นจริง

๖. จัดการให้หน่วยงานที่ดูแลผลประโยชน์และรักษาสิทธิของผู้ใช้แรงงานได้ทำหน้าที่อย่างเต็มที่

๗. ดำเนินการและสนับสนุนให้ผู้ใช้แรงงานมีการรวมกลุ่ม โดยไม่ถูกกดดันแก่อุตสาหกรรมนายจ้าง ในการรักษาสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานที่ไม่เกินขอบเขต

๘. ส่งเสริมและผลักดันมาตรฐานความปลอดภัยในโรงงานให้เป็นไปตามกรอบของกฎหมาย เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของชุมชนตามเกณฑ์มาตรฐานสากล เพื่อป้องกันการกีดกันทางการค้า

๙. ขยายสิทธิประโยชน์ความคุ้มครองผู้ประกันตนให้ได้รับสิทธิในการตรวจสุขภาพประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง พร้อมทั้งปรับปรุงสิทธิประโยชน์ทดแทนที่มีอยู่ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับค่าครองชีพและสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน

๑๐. กำหนดยุทธศาสตร์ของการใช้แรงงานต่างชาติให้เหมาะสม ทั้งกำหนดพื้นที่และลักษณะ ของการทำงานของแรงงานต่างชาติ

๑๑. จำกัดขอบเขตของจำนวนแรงงานต่างชาติให้เหมาะสม ทั้งกำหนดพื้นที่การทำงานของแรงงานต่างชาติ

๑๒. ให้ความคุ้มครองแรงงานสตรีและเด็กอย่างจริงจัง โดยปรับปรุงกฎหมายให้เป็นธรรมและบังคับใช้อย่างเฉียบขาด

๑๓. ผลักดันให้มีการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายที่ล้าหลังหรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้ใช้แรงงาน

๑๒. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๑. ให้ความสำคัญต่อการดูแลรักษาและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดให้อยู่ในนโยบายด้านต่าง ๆ ทุกนโยบาย เช่น เกษตรกรรม อุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุข การค้า การนำเข้า การส่งออก การลงทุน การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการจราจร โดยให้ยึดการยกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน ชุมชน และสิ่งมีชีวิต การรักษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ การสร้างสมดุลของธรรมชาติ และระบบนิเวศน์เป็นเป้าหมาย

๒. จะเน้นการให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างความตระหนักและสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนนับแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงเมืองใหญ่

๓. จะมุ่งแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตั้งแต่ น้ำเสีย ขยะ และอากาศเป็นพิษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามเมืองใหญ่

๔. จะปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน และสามารถบังคับใช้ได้จริง ตรงกับเจตนารมณ์ที่วางไว้อย่างครบวงจร

๕. จะต้องให้ประชาชนเจ้าของท้องถิ่นมีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจในโครงการพัฒนาทุก ๆ ระดับที่จะมีผลกระทบต่อคนและแหล่งทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนการให้ประชาชนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ในการแก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นของตน

๖. สร้างเสริมทรัพยากรป่าไม้ของชาติอย่างเป็นระบบและมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยการกระจายให้ท้องถิ่นรับผิดชอบในการจัดการ

๗. จะจัดหาและจัดการให้มีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคในทุกชุมชน โดยจัดให้มีแหล่งกักเก็บน้ำกิน น้ำใช้อย่างเหมาะสม ให้เพียงพอสำหรับอนาคต

๘. จะรักษา พื้นฟู และอนุรักษ์ แม่น้ำ คูคลอง แหล่งน้ำดิบ ต้นน้ำ ลำธาร ให้ปลอดจากมลพิษ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและทรัพยากรแหล่งน้ำให้กลับคืนมา

๙. ปรับปรุงและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและศิลปวัฒนธรรมของไทย ให้เต็มศักยภาพ

๑๓. การแก้ปัญหา ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. เสริมสร้างทัศนคติของคนในชาติทุกหมู่เหล่า ที่ต่างศาสนาและชาติพันธุ์ ให้มีความเข้าใจในความเป็นไทย วิถีไทย ที่หลากหลายตามชาติพันธุ์ ให้เกิดความสามัคคีปรองดอง ยึดมั่นต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และระบอบประชาธิปไตย เพื่อผนึกกำลังของทุกคนให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เป็นพลังแผ่นดินสำหรับขับเคลื่อนองคาพยพทุกส่วนของประเทศให้พัฒนาพอเพียงและยั่งยืน เพื่อจรรโลงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาติยุคใหม่

๒. เพิ่มจำนวนบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างกลไกความเข้มแข็งของภาครัฐ และความสมานฉันท์ในพื้นที่ โดยยึดหลักการคนในท้องถิ่นย่อมเข้าใจปัญหาในท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อให้คนในท้องถิ่นแก้ปัญหาในท้องถิ่นนั่นเอง

๓. ส่งเสริมผู้บริหารท้องถิ่นที่มีความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณี เพื่อสร้างความสมดุลของสังคม ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และศาสนา ให้มีความสำคัญกับอัตลักษณ์ของผู้คน

๔. ลดเงื่อนไขที่ทำให้เกิดความแตกแยกแบ่งฝักแบ่งฝ่ายทางศาสนาและวัฒนธรรม โดยยึดมั่นหลักมนุษยชนขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับประเพณีท้องถิ่น

๕. เร่งการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานให้มีความทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน

๖. เสริมสร้างธรรมาภิบาลในกระบวนการยุติธรรม เร่งสมานฉันท์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจเจ้าหน้าที่รัฐ

๗. การเสริมสร้างและขยายโอกาสให้แก่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้สามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดและตามศักยภาพ โดยสอดคล้องกับจริยธรรม วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในฐานะพลเมือง

๘. ปรับปรุงและพัฒนาด้านการศึกษาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและหลักศาสนาให้เหมาะสมและพอเพียงต่อประชาชนในพื้นที่ ให้พัฒนาตนเองและชุมชนได้ตามฐานะรูป

๙. เร่งสร้างภาพลักษณ์ความสงบเรียบร้อยและปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อกระตุ้นสร้างความมั่นใจให้แก่นักลงทุนและนักท่องเที่ยวที่จะมาในพื้นที่

๑๐. เร่งแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหาความไม่พอเพียงของประชากรในพื้นที่ ด้วยการพัฒนาภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาระบบอาหารฮาลาล (มุสลิม) เพื่อการบริโภคและส่งออกไปยังโลกมุสลิม

๑๑. สนับสนุนและอำนวยความสะดวกต่อการค้าชายแดนกับต่างประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งสินค้าอุปโภคและบริโภค สินค้าวัตถุดิบ สินค้ารับช่วงการผลิต

ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์

พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชาธิปัตย์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคประชาธิปัตย์” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “MATCHIMA PARTY” ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “มฉป.” หรือ “MCP.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตราของ

(๑) พรรคประชาธิปัตย์ ใช้เครื่องหมายมีคำว่า “พรรคประชาธิปัตย์” “ประมาณตน มีเหตุผล ประชาชนได้ประโยชน์” และ “Matchima Party” เป็นสีน้ำเงินล้วน ดังภาพ

โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

ชื่อ “พรรคประชาธิปัตย์” หมายถึง แนวทางการดำเนินงานทางการเมืองที่ยึดหลักทางสายกลาง
สีน้ำเงิน หมายถึง การดำเนินงานทางการเมืองที่ยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

คำว่า “ประมาณตน มีเหตุผล ประชาชนได้ประโยชน์” หมายถึง แนวทางการทำงานของพรรค
ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประมาณตน มีเหตุผล ประชาชนได้ประโยชน์

คำว่า “Matchima Party” หมายถึง ชื่อภาษาอังกฤษของพรรคประชาธิปัตย์

(๒) ตราของเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายย่อ
ในลักษณะเดียวกันตาม (๑) ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗/๘ ซอยพิชัยนันทน์ ๑๕ ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคมัชฌิมาที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า “พรรคมัชฌิมา” สาขา
..... โดยที่จะมีชื่อใดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๗ ในข้อบังคับนี้

“พรรค” หมายถึง พรรคมัชฌิมา

“ข้อบังคับพรรค” หมายถึง ข้อบังคับพรรคมัชฌิมา

“สมาชิกพรรค” หมายถึง สมาชิกพรรคมัชฌิมา

“คณะกรรมการบริหารพรรค” หมายถึง คณะกรรมการบริหารพรรคมัชฌิมา

“หัวหน้าพรรค” หมายถึง หัวหน้าพรรคมัชฌิมา

“รองหัวหน้าพรรค” หมายถึง รองหัวหน้าพรรคมัชฌิมา

“เลขาธิการพรรค” หมายถึง เลขาธิการพรรคมัชฌิมา

“รองเลขาธิการพรรค” หมายถึง รองเลขาธิการพรรคมัชฌิมา

“เหรัญญิกพรรค” หมายถึง เหรัญญิกพรรคมัชฌิมา

“โฆษกพรรค” หมายถึง โฆษกพรรคมัชฌิมา

“กรรมการบริหารพรรค” หมายถึง กรรมการบริหารพรรคมัชฌิมา

“คณะผู้บริหารพรรค” หมายถึง คณะผู้บริหารพรรคมัชฌิมา

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค” หมายถึง ข้าราชการการเมืองหรือผู้ที่ได้รับการ
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเนื่องจากหรือเกี่ยวข้องกับพรรคตามข้อบังคับนี้

“ประธานคณะผู้บริหารพรรค” หมายถึง ประธานคณะผู้บริหารพรรคมัชฌิมา

“คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรค” หมายถึง กรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรคมัชฌิมา

“สำนักงานใหญ่พรรค” หมายถึง สำนักงานใหญ่พรรคมัชฌิมา

“สาขาพรรค” หมายถึง สาขาพรรคประชาธิปัตย์

“คณะกรรมการสาขาพรรค” หมายถึง คณะกรรมการสาขาพรรคประชาธิปัตย์

“ประธานสาขาพรรค” หมายถึง ประธานสาขาพรรคประชาธิปัตย์

“กรรมการสาขาพรรค” หมายถึง กรรมการสาขาพรรคประชาธิปัตย์

“เขตเลือกตั้ง” หมายถึง เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

“การประชุมร่วมพรรค” หมายถึง การประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

“ภาค” หมายถึง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และหมายความรวมถึงกรุงเทพมหานคร

“นายทะเบียนพรรคการเมือง” หมายถึง นายทะเบียนพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

ข้อ ๘ พรรคจะมุ่งเน้นความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านและต่างประเทศทั่วโลก โดยไม่เลือกการปกครองของสังคมและศาสนาที่ต่างกัน เพื่อประสานและแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การเมือง ความมั่นคง และวัฒนธรรมทางสังคม โดยเน้นผลประโยชน์ของชาติโดยรวมเป็นหลัก

ข้อ ๙ อุดมการณ์ของพรรค คือ ระบบความคิดที่พรรคควรจะต้องยึดมั่นยืนหยัดและศรัทธาตลอดไป คือ

(๑) ยึดมั่นในการเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ยึดมั่นทางสายกลางและความรู้รักสามัคคี ในการนำประเทศไปสู่การเป็นผู้นำทางการเปลี่ยนแปลงด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่ดั่งงามของโลก ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) ยึดหลักการรัฐบาลที่ดี จะต้องจัดสรรทรัพยากรของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองต่อประชาชนทุกกลุ่มด้วยความเป็นธรรม และส่งเสริมให้ประชาชนมีเสรีภาพมากที่สุด

(๔) สร้างเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความผาสุก เสริมสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสร้างสรรค์ประเทศชาติให้มีความสมดุล มั่นคง ยั่งยืน และยุติธรรม

(๕) เสริมสร้างให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีความรู้คู่คุณธรรม มีทัศนคติและเป้าหมายที่ดียิ่งในการดำรงชีวิต ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริต มุ่งมั่นขยันอดทน สามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๑๐ สมาชิกพรรคแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค
- (๒) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๓) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๑ สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรค ได้แก่ บุคคลที่มีชื่อเป็นผู้จัดตั้งพรรคในการยื่นขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรค

ข้อ ๑๒ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการะต่อพรรค หรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก ทั้งนี้ ให้ดำเนินการเขียนใบสมัครตามข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๓ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๑๔ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีมึนเมาอย่างรุนแรง

(๕) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๖) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค
ทุกประการ

ข้อ ๑๕ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค
ต่อเลขาธิการพรรคหรือต่อประธานสาขาพรรค แล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อ
คณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้น
จึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย และให้ถือว่าผู้สมัครเป็นสมาชิก
ของพรรคนับแต่วันที่คณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติ

ข้อ ๑๖ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรอง
ไม่น้อยกว่าห้าคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้าน ให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวน
คำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรค
เพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิก ให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๗ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้าน
หรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือว่า
ถึงที่สุด

ข้อ ๑๘ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๔

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๒๒

(๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๙ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๘ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่
ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติ
ให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

คัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนุญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนุญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนุญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียน พรรคการเมือง ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๒๐ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรค ให้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้ง ทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงานคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรคตลอดจน ที่ปรึกษาพรรค

(๓) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๒๒ สมาชิกพรรค มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและ มติของพรรคอย่างจริงจัง

- (๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ
- (๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๓ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค มีดังนี้

- (๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรค เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์
- (๒) พรรคจะส่งเสริมความรักและสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกพรรค เพื่อประสานพลังในการขับเคลื่อนพรรค
- (๓) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคอย่างเสมอภาค
- (๔) พรรคจะส่งเสริมและพัฒนามวลสมาชิกพรรคให้มีศักยภาพรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ
- (๕) พรรคจะสนับสนุนให้สมาชิกพรรคมีบทบาทในการเป็นพัฒนาการการเมือง เพื่อนำประเทศก้าวสู่การเป็นประชารัฐที่สมบูรณ์

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

- ข้อ ๒๔ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้
- (๑) พรรคจะให้ความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกพรรคและประชาชนในแต่ละสาขาที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต การมีส่วนร่วมทางการเมือง ความรับผิดชอบทางการเมือง และปฏิรูปทางการเมือง
- (๒) พรรคจะเป็นสื่อกลางในการรวบรวมเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป
- (๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นและชุมชน

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรค

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พืงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

- (๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจนโยบายและข้อบังคับของพรรค
- (๔) ปฏิบัติงานในการสร้างองค์กรพรรคให้เข้มแข็ง ด้วยการเสียดุลและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น
- (๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรค
- (๖) เสริมสร้างความสามัคคีและความมีประสิทธิภาพของการบริหารจัดการพรรค
- (๗) ยึดมั่นในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อให้เป็นพลังแผ่นดิน

หมวด ๗

การบริหารงานพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินห้าสิบห้าคน ประกอบด้วย หัวหน้าพรรคหนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินแปดคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการพรรคไม่เกินห้าคน เภรัญญิกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน รองโฆษกพรรคไม่เกินสามคน และกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน

ข้อ ๒๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้กระทำเป็นสองวาระต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

(๑) ในวาระแรก ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกหัวหน้าพรรคหนึ่งคน และรองหัวหน้าพรรคไม่เกินแปดคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน และรองเลขานุการพรรคไม่เกินห้าคน เภรัญญิกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน และรองโฆษกพรรคไม่เกินสามคน โดยสมาชิกสามัญในที่ประชุมเป็นผู้เสนอชื่อ และมีสมาชิกสามัญที่เข้าประชุมในวันนั้นเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

(๒) ในวาระที่สอง ให้ที่ประชุมใหญ่ทำการเลือกกรรมการบริหารอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน โดยให้หัวหน้าพรรคตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคในข้อ ๒๘ (๑) เป็นผู้เสนอชื่อ โดยสมาชิกสามัญที่เข้าร่วมประชุมในวันนั้นเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

มติของที่ประชุมในการเลือกกรรมการบริหารพรรคตาม (๑) ถึง (๒) ให้เป็นไปตามเสียงข้างมากของที่ประชุม

สมาชิกที่มาประชุม คนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การลงคะแนนในที่ประชุม ให้ลงคะแนนโดยวิธีเปิดเผย เว้นแต่สมาชิกมีมาประชุมเกินกว่า กึ่งหนึ่งร้องขอให้ลงคะแนนลับ ก็ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่พรรค ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หากพรรคมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้คณะกรรมการบริหารพรรค อยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือบุคคลเสมือนไร้ความสามารถหรือบุคคลล้มละลาย

(๔) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๖) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๗) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสี่ในห้าของที่ประชุมให้ออก

(๘) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก หรือพ้นจากตำแหน่ง ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรค สิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๙) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะ รวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

(๑๐) ถูกถอดถอน ตามข้อ ๑๒๔

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๑๐) ให้หัวหน้าพรรค มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่ พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๔) (๕) (๖) และ (๑๐) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่ อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๘) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่น อันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจและมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรคและมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารของพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการประสานงาน คณะอนุกรรมการต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานทุกระดับของพรรค

(๔) อนุมัติและขุดลึกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๕) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๖) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๗) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๘) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค และพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๐) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๑) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๓) ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค

(๑๔) กำกับควบคุมการบริหารของคณะผู้บริหารพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค

(๑๕) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๓๒ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่ง มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะผู้บริหารพรรค เป็นผู้เรียกประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะผู้บริหารพรรค
- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค
- (ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมาธิการของพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติ ในกรณีนี้ ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินหกสิบวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ
- (ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค
- (ซ) แต่งตั้งที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค ผู้ช่วยหัวหน้าพรรค ผู้อำนวยการพรรค สำนักงานหัวหน้าพรรค และตำแหน่งอื่นในสำนักงานหัวหน้าพรรค
- (ฌ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณยูภักพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับรายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) นายทะเบียนพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนรายชื่อและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามกฎหมาย
- (๗) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้
 - (ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
 - (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
 - (ค) ปฏิบัติงานอื่นตามที่หัวหน้าพรรค คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๘) รองโฆษกพรรค มีหน้าที่ดังนี้
 - (ก) เป็นผู้ช่วยโฆษกปฏิบัติหน้าที่ตาม (๗) (ก) (ข)
 - (ข) ปฏิบัติงานอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค หัวหน้าพรรค และโฆษกพรรคมอบหมาย
- (๙) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรคและที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค

ข้อ ๓๓ ให้มีคณะที่ปรึกษาพรรคคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานที่ปรึกษาพรรคหนึ่งคน และ คณะที่ปรึกษาอีกไม่น้อยกว่าสิบคน โดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมใหญ่พรรคเพื่อแต่งตั้งเป็นคณะที่ปรึกษาพรรค

ในกรณีที่เห็นสมควรหัวหน้าพรรคอาจแต่งตั้งที่ปรึกษาของหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาและที่ปรึกษาหัวหน้าพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค แล้วแต่กรณี เว้นแต่ตายหรือลาออก

ข้อ ๓๕ คณะที่ปรึกษาและที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) มีสิทธิได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) มีสิทธิเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

ส่วนที่ ๓

คณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ให้มีคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดในขณะนั้น โดยมีคณะกรรมการ ประกอบด้วย ประธานจำนวนหนึ่งคน รองประธานจำนวนไม่เกินห้าคน เลขานุการจำนวนหนึ่งคน และกรรมการอื่นไม่เกินสิบคน มีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานกิจการของพรรค เสนอนโยบาย ความเห็น ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค คณะผู้บริหารพรรค และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค รวมถึงดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและการบริหารราชการแผ่นดินที่เกี่ยวกับพรรค

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๗ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรคเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดและตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ให้มีคณะผู้บริหารพรรคที่เลือกตั้งจากการประชุมร่วมของพรรค มีจำนวนไม่เกินเก้าคน ประกอบด้วย

(ก) หัวหน้าพรรค

(ข) รองหัวหน้าพรรค

(ค) เลขานุการพรรค

(ง) เภรัญญิก

(จ) ผู้บริหารพรรคอื่น ๆ

(๓) คณะผู้บริหารพรรค มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออก หรือถึงแก่กรรม หรือถูกถอดถอน

ข้อ ๓๘ คณะผู้บริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๒) ควบคุมและกำกับดูแลให้กิจกรรมต่าง ๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำและมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

(๓) เสนอรายงานทั้งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป

(๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่าง ๆ

(๕) ออกระเบียบและกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลังและทรัพย์สินของพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

สถาบันพัฒนาการเมืองพรรค

ข้อ ๓๙ ให้มีสถาบันพัฒนาการเมืองพรรคเพื่อพัฒนาพรรคไปสู่ความเป็นสถาบันทางการเมือง และกำหนดแนวทางในการพัฒนาทางการเมืองของประเทศให้เป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ทั้งในเชิงรูปแบบและเชิงเนื้อหาที่เข้มแข็ง สมดุล มั่นคง ยั่งยืน

ข้อ ๔๐ การจัดตั้งสถาบันพัฒนาการเมืองพรรค

(๑) ให้หัวหน้าพรรคโดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรคแต่งตั้งกรรมการสถาบันพัฒนาการเมืองและผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการเมืองพรรค

(๒) สถาบันพัฒนาการเมืองพรรค ประกอบด้วย กรรมการสถาบันพัฒนาการเมืองพรรค มีองค์ประกอบ คือ ประธานกรรมการหนึ่งคน รองประธานจำนวนไม่เกินสองคน ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยมีผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาการเมืองพรรคเป็นผู้บริหารสถาบันและเลขานุการ โดยตำแหน่ง

(๓) กรรมการสถาบันพัฒนาการเมืองพรรค มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ตาย หรือลาออก หรือหัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคให้พ้นจากตำแหน่ง

โครงสร้างการบริหารงาน การจัดการ ให้กรรมการสถาบันพัฒนาการเมืองพรรคเป็นผู้กำหนด โดยความเห็นชอบและกำกับดูแลของหัวหน้าพรรค

ข้อ ๔๑ สถาบันพัฒนาการเมืองพรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาวิจัย กำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาพรรคให้เป็นสถาบันทางการเมือง

(๒) ศึกษาวิจัย กำหนดแนวทางเพื่อพัฒนาการเมืองไทยไปสู่ประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ทั้งในเชิงรูปแบบและเนื้อหาที่เข้มแข็ง สมดุล มั่นคง ยั่งยืน

(๓) ดำเนินกิจกรรมทางการเมือง เพื่อพัฒนาพรรคไปสู่สถาบันการเมือง และเพื่อพัฒนาประเทศไปสู่ประชาธิปไตยตาม (๒)

ส่วนที่ ๓

สำนักงานยุทธศาสตร์พรรค

ข้อ ๔๒ ให้มีสำนักงานยุทธศาสตร์พรรคเพื่อศึกษาวิจัยและวางยุทธศาสตร์พรรค เพื่อให้เข้าบริหารประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนทุกกลุ่ม และนำประเทศไปสู่ความเป็นผู้นำทางการเมืองเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่ดีงามของโลก

ข้อ ๔๓ สำนักงานยุทธศาสตร์พรรค ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานยุทธศาสตร์ และผู้บริหารอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะผู้บริหารพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานยุทธศาสตร์พรรคอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ตาย หรือลาออก หรือหัวหน้าพรรคหรือคณะผู้บริหารพรรคให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๔๔ ให้สำนักงานยุทธศาสตร์พรรค มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาวิจัยและวางยุทธศาสตร์พรรคเพื่อให้ได้เข้าบริหารประเทศในทุกระดับ

(๒) ศึกษาวิจัยและวางยุทธศาสตร์ของประเทศในการแก้ปัญหา พัฒนาประเทศไปสู่การเป็นผู้นำทางการเมืองเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่ดีงามของโลก

(๓) ศึกษาวิจัยและวางยุทธศาสตร์อื่น ๆ ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะผู้บริหารพรรคมอบหมาย

(๔) ผลักดันยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ให้บังเกิดผลจริงในทางปฏิบัติ

ส่วนที่ ๔

สำนักงานใหญ่

ข้อ ๔๕ สำนักงานใหญ่พรรค เป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรค อยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค และผู้อำนวยการสำนักอื่นไม่เกินห้าคน เป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๖ สำนักงานใหญ่พรรค ประกอบด้วยหน่วยงานดังนี้

(๑) สำนักบริหารกลาง

(๒) สำนักการเมือง

(๓) สำนักวิชาการและวิจัย

(๔) สำนักกฎหมาย

สำนักบริหารกลาง มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ข) จัดกิจกรรมหาทุน

(ค) จัดทำบัญชีรายจ่ายเงินของพรรค

(ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค

(ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก

(ค) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรค ทั้งในยามปกติ และในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๓) งานบริหารทั่วไป

(ก) จัดการประชุมของพรรคทุกประเภทและจัดบันทึกการประชุม

(ข) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

(ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานและบุคลากรพรรค

(ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงานใหญ่พรรค

สำนักการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานสมาชิก

- (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
- (ข) การจัดตั้งและกำกับตรวจสอบสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (ค) ประสานงานระหว่างสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรค เพื่อดำเนินกิจกรรม

ของพรรค

(๒) งานกิจการสภา

- (ก) รวบรวมข้อมูลการประชุมสภา รัฐสภา และคณะกรรมการ
- (ข) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภา
- (ค) งานคณะกรรมการธิการของพรรค และคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร

ของพรรค

(๓) งานการเมือง

- (ก) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเมืองทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 - (ข) วิเคราะห์ ประเมิน สถานการณ์ทางการเมือง
 - (ค) งานสมาชิกสัมพันธ์ของพรรค
 - (ง) งานกิจกรรมในพื้นที่
- สำนักวิชาการและวิจัย มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) ศึกษาและวิจัยปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมของประเทศ และของโลก จัดทำนโยบายในการแก้ไขปัญหา รวมถึงสร้างสรรค์สิ่งใหม่ในการพัฒนาประเทศ และจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของพรรค และการจัดทำแผนปฏิบัติการการเมือง

(ข) ควบคุมและกำกับการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งการประเมินผล

(ค) จัดทำแผนงานประมาณการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

- (ง) จัดการสัมมนา ฝึกอบรม ทูกระดับของพรรค

(๒) งานสารสนเทศ

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายและเอกสารวิชาการต่าง ๆ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) รวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาต่าง ๆ ประมวลผล วิเคราะห์ ต่อยอดองค์ความรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาของประเทศ และพัฒนาพรรค

(ค) จัดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรค และประชาชนโดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

(๓) งานด้านการต่างประเทศ

(ก) ติดตามและประเมินสถานการณ์ของโลก เพื่อประโยชน์แก่การสร้างศักยภาพของ พรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

(ข) รวบรวมและวิเคราะห์กฎหมายของต่างประเทศ รวมทั้งสนธิสัญญา ข้อตกลงต่าง ๆ ทั้งทวิภาคีและพหุภาคี ที่ไทยเป็นภาคี

(ค) ประสานงานกับองค์กร หน่วยงาน สื่อมวลชน และบุคคลในนานาประเทศ

(ง) ติดตามงานด้านการต่างประเทศของรัฐบาลและรัฐสภา

สำนักกฎหมาย มีหน้าที่รับผิดชอบดังนี้

(๑) ดูแลงานกฎหมายในรัฐสภาที่เกี่ยวกับพรรค

(๒) ให้ความเห็นและวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ

(๓) ดูแลด้านกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้งของพรรค

(๔) เป็นที่ปรึกษากฎหมายของพรรค

(๕) งานบริการด้านกฎหมาย

(๖) พัฒนาทางวิชาการในด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับพรรคและประเทศ

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้น เลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตาม ความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๕

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๔๗ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๘ สำนักงานสาขาพรรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย เงินของสำนักงานสาขาพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของสำนักงานสาขาพรรค

(ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการของสาขาพรรค และให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินกิจกรรมของสำนักงานสาขาพรรค

(๔) งานธุรการ

(ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมสำนักงานสาขาพรรค

(ค) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

ส่วนที่ ๖

คณะกรรมการภาค

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่มีสาขาพรรคหรือศูนย์ประสานงานพรรคหลายแห่ง คณะกรรมการบริหารพรรคอาจกำหนดเขตการบริหารของพรรคขึ้นเป็นภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ และให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการภาค ภาคละหนึ่งคณะ มีจำนวนไม่เกินยี่สิบห้าคน ประกอบด้วย ประธานภาคหนึ่งคน รองประธานภาคไม่เกินสามคน เลขานุการภาคหนึ่งคน รองเลขานุการไม่เกินสามคน และคณะกรรมการภาคอีกไม่เกินสิบเจ็ดคน เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานในภาคนั้น ๆ

การกำหนดท้องที่ของภาค คุณสมบัติ วิธีการแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการภาค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการภาค ให้คณะกรรมการภาคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สรรหาบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ และเสนอรายชื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา

(๒) วางแผนและดำเนินการรณรงค์สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคในทุกระดับในเขตเลือกตั้งที่ขึ้นกับภาคนั้น ๆ

(๓) ประสานงาน ติดตาม และกำกับดูแลการทำงานของสาขาพรรคหรือศูนย์ประสานงานพรรคที่ขึ้นกับภาคนั้น ๆ

(๔) หน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรค คณะผู้บริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรค

ข้อ ๕๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการภาคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคอย่างร้ายแรง

(๔) ที่ประชุมคณะกรรมการภาคมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการภาคทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีพฤติกรรมเสื่อมเสียอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๗

ผู้สนับสนุนกิจกรรมของพรรค

ข้อ ๕๒ ผู้สนับสนุนกิจกรรมของพรรค แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

(๑) ยูวัมชมิมา

(๒) บุคคลทั่วไปและองค์กรต่าง ๆ

สิทธิ หน้าที่ และบทบาทของผู้สนับสนุนกิจกรรมของพรรค ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๕๓ ยูวัมชมิมา ได้แก่ บุคคลผู้มีอายุยังไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และมีคุณสมบัติอื่นตามข้อ ๑๔ (๑) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๔ ที่แสดงความจำนงสมัครเป็นผู้สนับสนุนและร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค

ข้อ ๕๔ บุคคลทั่วไปและองค์กรต่าง ๆ ได้แก่ บุคคลและองค์กรต่าง ๆ ที่มีความสนใจและแสดงความจำนงขอเป็นผู้สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค แต่ไม่ได้สมัครเป็นสมาชิก อาทิเช่น สภาชุมชน ชนกลุ่มน้อย กลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

หมวด ๕

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๕๕ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๕๖ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค ทั้งแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรค ผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และรวบรวมรายชื่อที่คณะกรรมการภาคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ตามข้อ ๕๐ (๑) เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถ เพื่อส่งเข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๕๗ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้ง ให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๕๘ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๕๙ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณา แล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๑๐

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๖๐ ให้การประชุมร่วมพรรคเป็นผู้มีอำนาจชี้ขาดว่าจะจัดตั้งรัฐบาล หรือร่วมรัฐบาลหรือถอนตัวจากการร่วมรัฐบาลหรือไม่

ข้อ ๖๑ การคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือรองประธานสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรค ให้ดำเนินการดังนี้

ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นผู้คัดเลือกบุคคล โดยถือความอาวุโสในทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความถนัด และความเหมาะสมในงานนั้น ๆ รวมทั้งการเสียสละทำงานให้กับพรรค เป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะผู้บริหารพรรคคัดเลือกบุคคลพร้อมด้วยบุคคลสำรองจำนวนหนึ่งแล้วให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาแล้วให้เสนอขอรับความเห็นชอบจากการประชุมร่วมพรรค หากที่ประชุมไม่เห็นชอบด้วยทั้งหมดหรือบางคนก็ให้ดำเนินการตามขั้นตอนเดิม จนกว่าจะได้บุคคลที่การประชุมเห็นชอบ

ข้อ ๖๒ บุคคลที่จะได้รับการคัดเลือกเพื่อเสนอให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๖๑ จะต้องเป็นบุคคลที่ถูกคัดเลือกจากการประชุมร่วมพรรค

ข้อ ๖๓ ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรค ข้อ ๖๑ จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองสมัยของการเลือกตั้งทั่วไปติดต่อกันไม่ได้ เว้นแต่เมื่อรวมระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ยังไม่ครบสี่ปี ทั้งนี้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอาจดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองสมัยติดต่อกัน หรือเกินกว่าสี่ปีก็ได้ ถ้าการประชุมร่วมพรรคให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

ข้อ ๖๔ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี เป็นผู้เลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการนายกรัฐมนตรี รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือที่ปรึกษา แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้การประชุมร่วมพรรคตามข้อบังคับพรรคทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้ช่วยเลขานุการประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือที่ปรึกษา แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้การประชุมร่วมพรรคตามข้อบังคับพรรคทราบ

ข้อ ๖๕ ให้ผู้นำฝ่ายค้านเป็นผู้เลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งเลขานุการหรือที่ปรึกษา แล้วแต่กรณีแล้วรายงานให้การประชุมร่วมพรรคตามข้อบังคับพรรคทราบ

ข้อ ๖๖ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่น ให้ใช้วิธีคัดเลือกตามความในข้อบังคับพรรค ข้อ ๖๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบการบริหารงานประจำกระทรวง หรือทบวง และกรมการอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๖๘ รัฐมนตรีในรัฐบาลพินัยนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ และจะต้องประสานกับพรรคในการบริหารงาน รวมทั้งการรายงานผลความก้าวหน้าของการบริหารงาน ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หมวด ๑๑

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๖๙ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้ง ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามรถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๑๐ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภา ให้เป็นไปตามมติซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติไว้ คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๑๑ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๒

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๑๒ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรกต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๑๓ การจัดตั้งสาขา ให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้นเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นเข้ามาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๗๕ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้ว ภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นอีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๗๖ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๗๗ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๗๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๗๖
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)
- (๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๗๙ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๗๘ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรค เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรค เพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการ และรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือน และภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๘๐ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๘๑ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๘๐

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๘๒ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขาพรรคเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ อาจมอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๘๓ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๘๔ จังหวัดใดมีสาขาพรรคตั้งแต่สองสาขาขึ้นไป จะตั้งกรรมการพรรคจังหวัด ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนดก็ได้

หมวด ๑๓
การประชุม
ส่วนที่ ๑
การประชุมใหญ่

ข้อ ๘๕ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญ อาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อ มีกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ ในขณะนั้น หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ของพรรคเท่าที่มีอยู่ เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรค เรียกประชุมใหญ่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคหรือที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค เข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๖ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อม กับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๘๗ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรคที่ยังเป็นสมาชิกพรรค
- (๒) กรรมการบริหารพรรค
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๕) ผู้แทนของสาขาพรรค ตามข้อ ๘๒ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๖) สมาชิกพรรคหรือผู้ที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๘ ในการประชุมใหญ่ ต้องมีสมาชิก ตามข้อ ๘๗ (๑) - (๕) มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง โดยหัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรคต้องเข้าประชุมด้วย จึงจะเป็นองค์ประชุม

หากองค์ประกอบขององค์ประชุมใหญ่พรรคตามวรรคหนึ่งข้อใดข้อหนึ่งไม่มีบุคคลดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้ถือว่าองค์ประกอบของการประชุมใหญ่พรรคที่เหลือ เป็นองค์ประกอบของการประชุมใหญ่พรรค

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกตามวรรคหนึ่งที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงที่ดำรงตำแหน่งหลายฐานะในคราวเดียวกัน ให้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งได้เพียงเสียงเดียว

ข้อ ๘๙ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๙๐ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค
- (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค
- (๔) แต่งตั้งคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรค
- (๕) แต่งตั้งคณะที่ปรึกษาพรรค
- (๖) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค
- (๗) กิจการอื่น ตามที่กฎหมายบัญญัติ และประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๙๑ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๙๒ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง และหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ทั้งหมดร่วมกันให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขออนุมัติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๓ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๔ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๕๕ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น โดยให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๖ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค

และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๕๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขานุการพรรคอาจเรียกประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๘ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดรวมกัน จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๘๙ มติที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๕

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๑๐๐ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๐๑ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในขณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในขณะนั้น ๆ จึงจะครบองค์ประชุม และมติที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๖

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๑๐๒ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญ อาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอ ให้ระบุโดยชัดเจนว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๐๓ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญ ต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมด้วยลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๐๔ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๕ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรค ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๑๐๔ มาประชุมไม่น้อยกว่า สามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติ ให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธาน ในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๐๖ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธาน สาขาพรรค ไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มา หรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน ที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๑๐๗ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้ง กำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๗

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง โดยประธาน สาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็น หรือ

ตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมีการหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๑๑๐ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๑๑๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๔

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๑๒ พรรคและสาขาพรรค อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
- (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (๔) รายรับจากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ

หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค ซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เงินบริจาคผ่านทางสมาชิก ให้ระบุสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย

(ข) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค

(ค) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่า โดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่นหรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์ อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรค ซึ่งได้รับการ
บริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรียญกษาปณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับ
บริจาค

บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำไปฝากไว้กับธนาคาร
พาณิชย์ โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญกษาปณ์นำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรค
แจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝาก
ที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๑๑๓ รายจ่ายของพรรค มีดังต่อไปนี้

- (๑) รายจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี
- (๒) รายจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๑๑๔ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

- (๑) งบประมาณรายรับ
- (๒) งบประมาณรายจ่าย ซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้างตอบแทน ค่าใช้สอย
และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๑๑๕ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรค ให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และสิ้นสุด
ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๑๑๖ การรับและการจ่ายเงินของพรรค ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค
กำหนดไว้ แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และรายรับซึ่งได้
จากการสนับสนุนจากรัฐ ตามข้อ ๑๑๒ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่าย
เพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทาง
การเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๑๗ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรค
และสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความจริง โดยให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรค และสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรค จัดทำบัญชี
ของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (ก) บัญชีรายรับแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (ค) บัญชีแยกประเภท
- (ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำสำเนาบัญชีรายรับจากการบริจาคส่งให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกรอบเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวมาพร้อมทั้งรับรองความถูกต้อง แล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยทุกรอบปีปฏิทินโดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรอง แล้วต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้ว ให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๑๕

การลงโทษสมาชิก

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรค

ข้อ ๑๑๘ ให้มีคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรคขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งกรรมการบริหารพรรคเสนอชื่อให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคแต่งตั้ง

คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดูแลรักษาระเบียบวินัยและจรรยาบรรณพรรคของสมาชิก
- (๒) สอบข้อเท็จจริงและพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิก แล้วเสนอผลพิจารณาต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับ

(๓) ออกกฎและระเบียบเกี่ยวกับวินัยและจรรยาบรรณพรรคเป็นคราว ๆ ตามความจำเป็นแล้วเสนอคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ข้อบังคับต่อไป

วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรค ให้เป็นไปตามวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

วิธีพิจารณาการลงโทษสมาชิก

ข้อ ๑๑๙ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันเป็นการกระทำที่ผิดวินัย หรือละเมิดจรรยาบรรณพรรค ควรแก่การลงโทษ อาจทำได้ โดยกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒๐ เมื่อมีการกล่าวหาสมาชิกตามข้อ ๑๑๙ ให้คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรคสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาข้อกล่าวหาดังกล่าวโดยเร็ว หลักเกณฑ์และวิธีการในการสอบข้อเท็จจริงและพิจารณาข้อกล่าวหา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรคกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๒๑ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกพรรค ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก่ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๒๒ เมื่อการพิจารณาลิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการวินัยและจรรยาบรรณพรรคมีความเห็นไปยังหัวหน้าพรรค เพื่อสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) ให้พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษตาม (๕) ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ ก่อนที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาวินิจฉัยสั่งการ จะต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอีกครั้งหนึ่ง และให้มติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๒๓ การให้พ้นจากสมาชิกภาพของผู้ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๒๒ (๕) ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๕

หมวด ๑๖

การถอดถอน กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค

ข้อ ๑๒๔ ในกรณีที่กรรมการบริหารพรรค หรือผู้บริหารพรรค หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค กระทำผิดวินัยหรือจรรยาบรรณของพรรค หรือที่จะทำให้พรรคหรือประเทศชาติเสียหายอย่างร้ายแรง ให้กรรมการบริหารพรรคและหรือผู้บริหารพรรคมีสิทธิเข้าชื่อกันสี่ในห้าของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและคณะผู้บริหารพรรคเท่าที่มีอยู่เสนอต่อหัวหน้าพรรค หรือเลขาธิการพรรค หรือคณะผู้บริหารพรรค เพื่อขอความเห็นชอบถอดถอนกรรมการบริหารพรรค หรือผู้บริหารพรรค และหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค

เมื่อหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคได้รับหนังสือดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคเรียกประชุมใหญ่ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับหนังสือเพื่อพิจารณาเรื่องดังกล่าว หากที่ประชุมใหญ่ยืนยันที่จะถอดถอนกรรมการบริหารพรรค หรือผู้บริหารพรรค หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค ด้วยมติสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่ ก็ให้กรรมการบริหารพรรค หรือผู้บริหารพรรค หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของพรรค พ้นจากตำแหน่งเมื่อได้มีการลงมติ

การพ้นตำแหน่งตามวรรคก่อนนั้น ให้ดำเนินการตามข้อบังคับและตามกฎหมายเพื่อให้เกิดผลในทันที

หมวด ๑๗

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๒๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค จะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๒๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติ ต้องเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๒๗ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๘

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๒๘ พรรคมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้น สมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๒๙ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นไปตามกฎหมาย

ข้อ ๑๓๐ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีเสร็จสิ้นแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓๑ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคชุดแรกมีจำนวน ๘ คน ประกอบด้วยหัวหน้าพรรคหนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคหนึ่งคน เลขาธิการพรรคหนึ่งคน รองเลขาธิการพรรคหนึ่งคน เภรฐฎกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน และคณะกรรมการบริหารพรรคอีกสองคน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในวันประชุมจัดตั้งพรรค ทำหน้าที่คณะกรรมการบริหารพรรค

ให้กิจการใด ๆ ที่ได้กระทำไปก่อนข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓๒ ในระหว่างองค์ประกอบของการประชุมร่วมยังไม่ครบถ้วนตามข้อบังคับนี้ ให้องค์ประกอบของการประชุมร่วมเท่าที่มีทำหน้าที่ตามข้อบังคับนี้ไปจนกว่าองค์ประกอบของการประชุมร่วมจะครบตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓๓ ในวาระเริ่มแรกนับแต่มีการรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองตามกฎหมาย หากมีการประชุมใหญ่พรรค ให้องค์ประชุมของการประชุมใหญ่พรรค ประกอบด้วย กรรมการบริหารพรรค

สมาชิกผู้ก่อตั้งพรรคที่ยังเป็นสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และสมาชิกพรรคผู้ที่ได้รับเชิญจาก
กรรมการบริหารพรรคอีกจำนวนไม่เกินสองร้อยคน โดยหัวหน้าพรรคและเลขาธิการพรรคต้องเข้าประชุมด้วย
เป็นองค์ประชุม

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมหาชน

คณะกรรมการบริหารพรรคมหาชน จำนวน ๘ คน ประกอบด้วย

๑. นายธนพร ศรียากุล	หัวหน้าพรรค
๒. นายรัตนวุฒิ เจริญรัมย์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายฉัตรชัย ชูแก้ว	เลขาธิการพรรค
๔. นายพรวุฒิ นามเดช	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวพรทิวา โพธิ์อยู่	เหรัญญิกพรรค
๖. นายนาวิ พรหมทรัพย์	โฆษกพรรค
๗. นางสาวนิภา สร้อยสีหา	กรรมการบริหารพรรค
๘. นายสุนทร ตันกิติคุณโย	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง